καθάπερ οὖν δύο ὄντων ἐν τῇ ψυχῇ φυτῶν ὄντων ἡδονῆς τε καὶ πόνου,
πολλὰς δὲ τούτων ἐσθ᾽ ὅτε τῶν φυτῶν παραφυάδας, ἑκάστην ὁ παντο-
γεωργὸς λογισμὸς περικαθαίρων καὶ ἀποκνίζων, καὶ περιπλέκων καὶ ἐπάρδων
καὶ πάντα τρόπον μεταχέων, ἐξημεροῖ τὰς τῶν παθῶν ὕλας. ὁ γὰρ λογισ-
μός, τῶν μὲν ἀρετῶν, ἐστὶν ἡγεμών. τῶν δὲ παθῶν αὐτοκράτωρ.
σωφροσύνη δὲ τοίνυν ἐστὶν ἐπικράτεια τῶν ἐπιθυμιῶν. τῶν δὲ
ἐπιθυμιῶν, αἱ μέν εἰσι ψυχικαί, αἱ δὲ σωματικαί. ἀμφοτέρων δὲ
τούτων ἐπικρατεῖν φαίνεται ὁ λογισμός. ἐπεὶ πόθεν κινούμενοι πρὸς
τὰς ἀπειρημένας τροφάς, ἀποστρεφόμεθα τὰς ἐξ αὐτῶν ἡδονάς. οὐχ
ὅτι δύναται τῶν ὀρέξεων κρατεῖν ὁ λογισμός. ἐγὼ μὲν οἶμαι. ἀνέχεται
γὰρ τὰ τῶν ὀρέξεων πάθη ὑπὸ τοῦ σώφρονος λογισμοῦ. καὶ φιμοῦται πάν-
τα τὰ τοῦ σώματος κινήματα ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ. οὕτω γὰρ καὶ ὁ σώφρων
Ἰωσὴφ ἐπαινεῖται. ὅτι νέος ὢν καὶ ἀκμάζων, πρὸς συνουσίαν
ἠκύρωσε τῷ λογισμῷ. τὸν τῶν παθῶν οἶστρον. οὐ μόνον δὲ τὴν
τῆς ἡδυπαθείας οἰστρηλασίαν ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν φαίνεται. ἀλλὰ καὶ
πάσης ἐπιθυμίας. λέγει γοῦν ὁ νόμος. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ ὅσα τῷ πλησίον σού ἐστι. ἐπεί, ἡνίκα ὁ μονο-
φάγος τις ὢν τῷ ἔθει, καὶ γαστρίμαργος καὶ μέθυσος παιδεύεται; δηλονότι
κύριός ἐστι τῶν παθῶν ὁ λογισμός. πάλιν δὲ καὶ τῶν βιαιοτέρων παθῶν,
κρατεῖν ὁ λογισμὸς φαίνεται. φιλαργυρίας, καὶ κενοδοξίας, καὶ ἀλαζονείας,
καὶ βασκανίας. πάντα γὰρ ταῦτα τὰ κακοήθη πάθη, ὁ σώφρων νοῦς ἀ-
πωθεῖσθαι βιάζεται. θυμούμενος γὰρ Μωϋσῆς, κατὰ Δαθὰν
καὶ Ἀβειρών, οὐ θυμῷ τι κατ᾽ αὐτῶν ἐποίησεν, ἀλλὰ λογισμῷ τὸν
θυμὸν διῄτησε. δυνατὸς γάρ, ὡς ἔφην, ὁ σώφρων νοῦς, καὶ τῶν
παθῶν ἀριστεῦσαι. καὶ τὰ μὲν αὐτῶν, μεταθεῖναι. τὰ δέ, ἀ-
κυρῶσαι. ἐπεὶ διατί Ἰακὼβ τοὺς περὶ Συμεὼν καὶ Λευὶ αἰτιᾶται διὰ
τὸ τοὺς Σικιμίτας ἀφειδῶς ἀποκτεῖναι, λέγων. ἐπικατάρατος ὁ θυ-
μὸς αὐτῶν. ὁ πικρὸς γὰρ ὀργῇ τὸν ἄλογον καὶ ἀνόητον. τὸν ὀργὴν
αὐτῶν καὶ τὰ νήπια ἀφείλοντο.